

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.628 van 24 maart 2015
in de zaak A. 206.244/X-15.960.**

In zake : MARC SPIESSENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Lahousse
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Leopoldstraat 64
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de PROVINCIE ANTWERPEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jim Deridder
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 210A, bus 10
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 september 2012, strekt tot de nietigverklaring van “beslissing van de Provinciegriffier van de Provincie Antwerpen genomen bij delegatie dd. 24.02.2012 waarbij werd beslist tot ontslag van [Marc Spiessens] wegens definitieve beroepsongeschiktheid en de impliciete beslissing van een tweede negatieve evaluatie”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 november 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker, administratief medewerker verbonden aan de facilitaire dienst bij de provincie Antwerpen, krijgt voor het jaar 2010 een ongunstige evaluatie.

Ook de evaluatie van 8 december 2011 over het jaar 2011 is ongunstig. Verzoeker tekent er met een brief van 15 december 2011 beroep tegen aan bij het departementshoofd HRM (*humanresourcesmanagement*).

Na verzoeker te hebben gehoord, adviseert de evaluatiecommissie op 24 januari 2012 unaniem om het beroep te verwerpen en het evaluatieresultaat te bevestigen. “De commissie dringt aan op een menselijke oplossing”.

De provinciegriffier bevestigt op 2 februari 2012 de evaluatie. Zich baserend op het voorstel van de evaluatoren om verzoeker te ontslaan, beslist de provinciegriffier aan de aanstellende overheid voor te stellen om verzoeker te ontslaan wegens beroepsongeschiktheid.

Waar de deputatie de aanstellingsbevoegdheid ter zake van verzoeker aan de provinciegriffier delegerde, nodigt de provinciegriffier verzoeker met een brief van 3 februari 2012 uit om te worden gehoord in het kader van een mogelijk ontslag wegens beroepsongeschiktheid. Het verhoor heeft plaats op 22 februari 2012.

Op 24 februari 2012 beslist de provinciegriffier verzoeker te ontslaan wegens definitieve beroepsongeschiktheid. Hij krijgt dienstvrijstelling tot aan het einde van de opzeggingstermijn van achttien maanden. Tijdens die periode mag hij een beroep doen op de bijstand van de sociale dienst bij het zoeken naar een nieuwe job. Indien hij het wenst, zal er een *outplacement*procedure voor hem worden uitgevoerd.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van verzoeker

4. Verzoeker voert in een eerste middel de “onregelmatige samenstelling van de evaluatiecommissie, schending van artikel 70 § 1 van de rechtspositieregeling van de Provincie Antwerpen” aan. Uiteengezet wordt dat I. G. op 24 januari 2012 in de evaluatiecommissie heeft gezeteld als medewerker van de dienst Personeelsbewegingen van het departement HRM, ofschoon zij sedert 1 januari 2012 geen deel meer uitmaakt van die dienst. Bijgevolg was de evaluatiecommissie niet rechtsgeldig samengesteld en steunt de bestreden beslissing op een onwettig advies.

Verzoeker voegt hieraan toe:

“De Provinciegriffier betwist de onregelmatigheid niet, maar poogt de onregelmatige samenstelling te verdedigen door te stellen dat hij ‘betwijfelt’ dat de evaluatiecommissie tot een andere conclusie was gekomen wanneer mevrouw [I. G.] niet zou gezeteld hebben. Dergelijke argumentatie raakt kant noch wal. Er is een duidelijke reglementering die niet vatbaar is voor enige interpretatie, zodat deze dan ook strikt dient te worden toegepast. Louter hypothetisch stellen dat het advies, al dan niet met mevrouw [I. G.], identiek zou zijn geweest, is geen reden om af te wijken van de vooropgestelde reglementering. Het feit dat mevrouw [I. G.] op het ogenblik van het advies uitgaande van de evaluatiecommissie nog niet was vervangen, is uiteraard een probleem van verweerster maar niet van verzoeker. Verzoeker is gerechtigd op een reglementaire samenstelling van de examencommissie.”

Beoordeling

5. Verzoeker formuleerde de in het middel aangevoerde grief ook tijdens zijn verhoor van 22 februari 2012. De provinciegriffier antwoordt er in zijn beslissing van 24 februari 2012 op wat volgt:

“Overwegende dat ik ten tweede voorafgaand weerleg dat de beslissing van de evaluatiecommissie van 24 januari 2012 ongeldig zou zijn omdat mevrouw [I.G.] erin zetelde, zoals meester Van der Mussele aanvoert in zijn pleitnota van 22 februari 2012; dat mevrouw [I.G.] inderdaad met ingang van 1 januari 2012 overstapte naar een andere dienst; dat mevrouw [I.G.] echter gedurende gans 2011, evaluatiejaar waarover de beroepscommissie zich moest uitspreken, diensthoofd was van de dienst personeelsontwikkeling; dat zij als diensthoofd van de dienst personeelsontwikkeling dit evaluatiedossier bijgevolg heeft opgevolgd; dat zij dan ook in die hoedanigheid de aangewezen persoon was om inhoudelijke inbreng te geven en mee te adviseren in de evaluatiecommissie; dat de bedoeling van artikel 70§1 RPR immers is dat de commissie niet alleen evenwichtig is samengesteld (3 werkgeversafgevaardigden en 3 werknemersafgevaardigden), maar dat een afgevaardigde van de dienst personeelsontwikkeling (DPO) aanwezig is om een professionele inhoudelijke inbreng te doen omdat deze dienst verantwoordelijk is voor de opvolging, begeleiding en uitwerking van het evaluatiegebeuren van al het provinciepersoneel en de persoonlijke evaluatiedossiers opvolgt; dat er bovendien op het moment dat de evaluatiecommissie bijeen kwam (24/1/12) nog geen opvolger was voor mevrouw [I.G.] op DPO, noch iemand anders van deze dienst dit kon overnemen omdat er 2 andere personeelsleden van DPO ook nog niet vervangen waren en de dienst tijdelijk werd geleid door een diensthoofd

van een andere dienst; dat daarnaast het reglement van de evaluatiecommissie in haar artikel 4 bepaalt dat de pariteit tussen werkgevers- en werknemersafvaardiging wordt gegarandeerd en indien een vertegenwoordiger van één van beide afvaardigingen afwezig is, een afgevaardigde van de anderen de vergadering zal verlaten; dat men dit natuurlijk heeft willen vermijden om de werknemersafgevaardigden niet voor de moeilijke keuze te stellen om één van hen te wraken; dat artikel 8 van dit zelfde reglement trouwens stelt dat indien een stemgerechtigd lid niet aanwezig kan zijn tijdens de vergadering, zij/hij zich kan laten vervangen; dat ik tenslotte betwijfel of de evaluatiecommissie tot een andere conclusie was gekomen als mevrouw [I.G.] er niet had in gezeteld, vermits de stemming unaniem was.”

6. Zo inderdaad aan de vergadering van de evaluatiecommissie op 24 januari 2012 in afwijking van artikel 70, § 1, van de rechtspositieregeling van de provincie Antwerpen is deelgenomen door I. G. als gewezen diensthoofd van de dienst Personeelsontwikkeling, het is een afwijking waarvoor de verwerende partij een zeer uitgebreide en gedetailleerde verantwoording geeft. Van die verantwoording neemt verzoeker in zijn middel slechts één aspect op de korrel, te weten de afsluitende overweging dat betwijfeld kan worden of de evaluatiecommissie zonder I. G. tot een andere conclusie zou zijn gekomen, vermits de stemming unaniem was.

7. Verzoekers kritiek kan niet tot een nietigverklaring leiden. Zelfs al zou het laatste argument van de verwerende partij geen deugdelijke reden zijn om in de concrete omstandigheden van verzoekers zaak van het meer vermelde artikel 70, § 1, af te wijken, dan blijven er nog de andere motieven over.

Die andere motieven worden door verzoeker op geen enkel moment betwist, zelfs niet in de laatste memorie, nadat de auditeur in haar verslag zowel het argument van de *ratio* van het artikel 70, § 1, als dat van de praktische onmogelijkheid om I. G. te vervangen, was bijgevallen.

8. Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van verzoeker

9. In een tweede middel doet verzoeker de schending gelden van artikel 66, § 1, van de rechtspositieregeling van de provincie Antwerpen, “waardoor de provinciegriffier niet bevoegd is om de bestreden beslissing te nemen”.

Verzoeker licht toe dat volgens vermeld artikel 66, § 1, de provinciegriffier beslist over het gevolg van de evaluatie, met uitzondering van het ontslag wegens beroepsongeschiktheid. Dat hij toch tot het nemen van een ontslagbeslissing bevoegd zou zijn, kan ook niet worden afgeleid uit de notulen van de vergaderingen van de deputatie van 1 februari 2007 en 23 juni 2011: “Hierbij wordt een beperkte bevoegdheid gedelegeerd aan de Provinciegriffier, maar geen ontslagbevoegdheid wegens beroepsongeschiktheid”.

Beoordeling

10. Niet in artikel 66, § 1, van de rechtspositieregeling van de provincie Antwerpen zoekt de provinciegriffier de juridische grondslag van zijn bevoegdheid om verzoeker te ontslaan, maar in artikel 66, § 4:

“De aanstellende overheid beslist over het ontslag wegens beroepsongeschiktheid. De aanstellende overheid hoort het personeelslid vooraf. De aanstellende overheid beslist over het ontslag uiterlijk binnen een termijn van veertig kalenderdagen volgend op de kennisgeving aan het personeelslid van het voorstel tot ontslag van de provinciegriffier.”

11. Ter zake wordt in de beslissing van 24 februari 2012 door de provinciegriffier overwogen:

“Overwegende dat ik ten vierde voorafgaand weerleg dat ik niet bevoegd zou zijn als aanstellende overheid zoals meester Van der Mussele suggereert in zijn pleitnota van 22 februari 2012; dat de deputatie krachtens

de bepalingen van artikel 58 van het provinciedecreet (PD), samen gelezen met artikel 57§3, 2° PD, uitdrukkelijk bevoegd is om haar aanstellingsbevoegdheid voor het provinciepersoneel te delegeren aan de provinciegriffier; dat de deputatie dit een eerste keer gedaan heeft voor de niet-leidinggevende personeelsleden, op 1 februari 2007; dat de deputatie haar delegatie aan de provinciegriffier heeft herzien bij beslissing van 23 juni 2011 en de griffier vanaf 1 juli 2011 aanstellende overheid is van alle personeelsleden van de niveaus B, C, D en E; dat de heer Spiessens niet-leidinggevend personeelslid is van niveau C en ik dus sedert 1 februari 2007 ononderbroken zijn aanstellende overheid ben geweest en nog steeds ben.”

Verzoeker betwist in het middel niet dat de provinciegriffier sinds 1 februari 2007 zijn aanstellende overheid is – zijnde, gelet op artikel 66, § 4, van de toepasselijke rechtspositieregeling de overheid aan wie de beslissing over het ontslag wegens beroepsongeschiktheid toekomt.

12. Het middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van verzoeker

13. Een derde middel is afgeleid uit de “[s]chending van de beginselen van het behoorlijk bestuur in het algemeen, en in het bijzonder schending van de motiveringsplicht en de Uitdrukkelijke Motiveringswet dd. 29 juli 1991, de feitenvinding, de zorgvuldigheidsplicht, redelijkheidsbeginsel en het verwachtingsbeginsel en artikel 65 van de rechtspositieregeling van de Provincie Antwerpen”.

Verzoeker betoogt dat de motivering van de bestreden beslissing geen draagkrachtige motivering bevat. In de eerste plaats benadrukt hij de problematische professionele samenwerking met J. S., evaluator. Voorts merkt hij op dat de opdracht die de provinciegriffier bij de bevestiging van verzoekers ongunstige evaluatie over 2010 aan de directie HRM gaf, namelijk “om voor de betrokkene via de sociale dienst gesprekken en een medische begeleiding voor zijn suikerziekte te starten”, niet werd uitgevoerd. Er is, aldus verzoeker, “op

geen enkel moment een ernstig opvolgtraject geweest om [hem] te begeleiden”, wat “enkel maar [kan] wijzen in de richting dat het weldegelijk ging om een ‘persoonlijke’ afrekening [met] de heer [J. S.]”.

Nog volgens verzoeker blijkt uit het advies van de evaluatiecommissie dat een herplaatsing van verzoeker de meest aangewezen oplossing was om de problematiek te deblokken. In de bestreden beslissing wordt die mogelijkheid zelfs niet eens overwogen. Bovendien mag het ontslag wegens beroepsongeschiktheid slechts gegeven worden als na passende maatregelen die werden genomen na de eerste ongunstige evaluatie, uit de tweede evaluatie blijkt dat het personeelslid nog steeds niet voldoet. De verwerende partij heeft echter geen enkele voorgenomen actie volbracht, noch enige demarche ondernomen om te remediëren.

Verzoeker wijst er op steeds uitvoerig gerepliceerd te hebben op de inhoud van de functioneringsgesprekken van 2011, maar daarop van niemand ooit enige *feedback* te hebben gekregen. Hij besluit:

“Wanneer verweerster een volledig dossier en een correct beeld zou gegeven hebben omtrent de persoon van verzoeker en zijn werkzaamheden, dan zou er geen tweede negatieve evaluatie geweest zijn en zeker geen ontslag wegens beroepsongeschiktheid.”

Beoordeling

14. De beslissing van de provinciegriffier van 24 februari 2012 bevat, ten gronde, de volgende verantwoording:

“Overwegende dat ik ten vijfde voorafgaand heb bekeken of de ziekte-toestand van betrokkene (suikerziekte) misschien een invloed heeft op zijn prestaties, vermits meester Van der Mussele dit aanvoert tijdens het verhoor op 22 februari 2012; dat zijn behandelende arts dokter [V. R.] op 17 december 2010 schreef dat zijn suikerziekte goed onder controle is, Mare Spiessens therapietrouw is en een goed ziekte-inzicht heeft; dat ook zijn diëtiste mevrouw [T.] op 17 december 2010 schreef dat Marc Spiessens een goed idee heeft hoe hij alles onder controle krijgt; dat betrokkene bovendien zelf, tijdens mijn verhoor op 22 februari 2012 -ook na mijn

uitdrukkelijke vraag- zijn ziekte niet als hoofdoorzaak van zijn slechte prestaties ziet, hoogstens toegeeft dat hij, doordat hij zijn suikerziekte niet meer 100% onder controle heeft, misschien iets minder presteert; dat, vermits de heer Spiessens van zichzelf vindt dat hij niet te ziek is om te werken (ook niet ingevolge zijn hernia) en hij in 2010 en 2011 ruim voldoende maanden heeft gewerkt om reglementair te worden geëvalueerd (zie artikel 59 al. 2 RPR), ik mij bijgevolg terecht kan focussen op de gegevens van zijn functioneren zoals die uit zijn evaluatiedossier blijken;

[...]

Overwegende dat meester Van der Mussele verwijst naar de persoonlijke opmerkingen met de hand aangebracht door de heer Spiessens op het evaluatiedocument dat werd toegevoegd aan de pleitnota van 22 februari 2012; dat ik deze opmerkingen aandachtig heb gelezen; dat ik daarnaast ook de persoonlijk[e] opmerkingen van de heer Spiessens, overhandigd op de evaluatiecommissie van 24 januari 2012, heb nagelezen alsmede de opmerkingen van de heer Spiessens die hij eerder met de hand maakte op de evaluatiedocumenten in het oorspronkelijke evaluatiedossier; dat ik mij voor mijn oordeel zal baseren op deze opmerkingen (mede door bij wijze van voorbeeld in te gaan op een gedetailleerde werkopdracht/actieplan en de reactie daarop), de overige stukken van het dossier en de verklaringen van betrokkene tijdens mijn verhoor op 22 februari 2012, maar ook op mijn kennis van de organisatie en van het professioneel verleden van de heer Spiessens;

Overwegende dat ik oordeel dat ik 2 constanten zie in het evaluatietraject van de heer Spiessens de afgelopen 2 jaar;

Overwegende dat ik ten eerste zie dat betrokkene slecht scoort en blijft scoren, op volgende competenties: mondelinge uitdrukkingsvaardigheid, klantgerichtheid, resultaatgerichtheid, veranderingsbereidheid, zin voor kwaliteit, flexibel gedrag en initiatief; dat hij tevens onvoldoende scoort inzake de waarden ‘de klant staat centraal’, ‘correctheid’, ‘respect’, ‘bekwaamheid’ en ‘verantwoordelijkheid’; dat zijn evaluator deze vaststellingen objectief en na grondige overweging heeft gedaan; dat het bestuur immers een gedetailleerd en degelijk uitgebouwd evaluatiesysteem heeft (zie artikelen 55 t. e. m. 75 RPR) en elke evaluator in dit bestuur door professionelen opgeleid wordt om via dit systeem te kunnen evalueren; dat de heer [J.S.], evaluator van de heer Spiessens, de laatste 1,5 jaar tevens persoonlijk werd begeleid door de HR-accountmanager van het departement HRM teneinde hem te helpen in zijn betrachting om het functioneren van de heer Spiessens in de goede richting te sturen, wat in het bestuur altijd gebeurt met een evaluator ingeval van een evaluatietraject dat in een negatieve richting zit; dat elke evaluator trouwens op zijn beurt wordt geëvalueerd door een hiërarchisch hogere evaluator, ook over zijn functioneren als evaluator; dat dit ook gebeurde bij de heer [J.S.] en deze steeds positief werd geëvalueerd; dat ondanks het feit dat de heer Spiessens 2 jaar aan een stuk keer op keer (in 2011 bijvoorbeeld waren er niet minder dan 4 formele functioneringsgesprekken, terwijl het gebruikelijke aantal 1 is) de mogelijkheid heeft gekregen om zijn evaluator te overtuigen van zijn verbeterd functioneren, dit niet is gelukt;

Overwegende dat ik ten tweede zie dat de heer Spiessens bijna nooit toegeeft/inziet dat hij slecht scoort in zijn functioneren; dat als hem door

zijn evaluator in algemene bewoordingen wordt uitgelegd waar hij te kort schiet: ‘een totaal gebrek aan organisatie, details niet van de hoofdzaken kunnen onderscheiden, niet zelfstandig kunnen werken’, hij ofwel zegt dat dit niet waar is, ofwel zegt het niet te begrijpen en voorbeelden vraagt; dat als er dan voorbeelden worden gegeven (wat overigens uitgebreid is gebeurd, zie de vele actieplannen in zijn evaluatieformulieren 2010 en 2011) hij altijd een uitleg klaar heeft waarom dit of dat dossier/opdracht niet goed is gelopen; dat hij zich daarbij verliest in niet terzake doende details of naast de kwestie antwoordt; dat ik dit met één voorbeeld wil illustreren (zonder alle jaarafspraken één voor één te overlopen/illustreert dit voorbeeld de tendens in de antwoorden van de heer Spiessens op al zijn jaarafspraken): in de persoonlijke opmerkingen die hij met de hand aanbracht op het evaluatiedocument dat werd toegevoegd aan de pleitnota van 22 februari 2012 onder het punt ‘Overzicht van Specifieke Taken’ filosofeert hij als antwoord op de opmerking van zijn evaluator dat hij ‘goederen uitlevert ipv. optreedt als dossierbeheerder’, over het begrip uitleveren van goederen waar hij zelfs eindigt met te zeggen dat hij geen toegang heeft tot het magazijn, terwijl het zelfs voor een buitenstaander zoals ik duidelijk is dat het daarover niet gaat; dat deze (niet meewerkende) houding van de heer Spiessens bijkomend wordt geïllustreerd door zijn voortdurende argumenten dat hij anders/strenger wordt behandeld dan zijn collega’s, terwijl ik hiervan nergens harde bewijzen zie;

Overwegende dat deze 2 constanten mij overtuigen dat de heer Spiessens inderdaad niet goed functioneert en bovendien de wil niet heeft om verandering/verbetering te brengen in zijn onvoldoende functioneren;

Overwegende dat vervolgens het verslag van de evaluatiecommissie mijn voorgaande overtuiging nog versterkt; dat betrokkene voor deze commissie op 24 januari jl. eveneens zijn argumenten naar voren bracht en dit in tegensprekelijk debat met zijn evaluator de heer [J.S.]; dat de evaluatiecommissie, met daarin een evenwichtige vertegenwoordiging van werkgevers- en werknemersafgevaardigden, daarna tot de gemotiveerde en unanieme conclusie kwam dat de ongunstige evaluatie moet behouden blijven; dat ik zeer veel respect heb voor het oordeel van deze experts op het terrein;

Overwegende dat daar nog eens bijkomt dat de heer Spiessens -ondanks zijn negatieve functioneringstraject sedert 2010 en de formele signalen die hem door zijn evaluator werden gegeven- geen verantwoordelijkheid neemt voor zijn loopbaan; dat hij bijvoorbeeld niet actief op zoek gaat naar opleidingen die hem worden aangeraden door zijn evaluator, maar slechts passief afwacht tot ze hem eventueel worden aangeboden; dat hij bijvoorbeeld -ondanks herhaalde mondelinge aanmaningen van zijn evaluator en het advies van de evaluatiecommissie van 15 februari 2011 (naar aanleiding van zijn eerste ongunstige evaluatie) om gesprekken met de sociale dienst op te starten- niet naar de sociale dienst is gegaan, terwijl dit een zeer laagdrempelige dienst is met bekwame medewerkers die hem zeker in de goede richting zouden kunnen helpen (een maatschappelijk assistente van de sociale dienst werd begin 2011 in kennis gesteld van de situatie van de heer Spiessens in de veronderstelling dat hij na zijn ongunstige evaluatie 2010 de boodschap begrepen had om zich te laten begeleiden door de sociale dienst);

Overwegende dat ik ook nog wens te repliceren op het argument van de heer Spiessens in zijn verhoor van 22 februari 2012 als zou hij nu gevisieerd worden door één specifieke evaluator; dat ik vaststel het disfunctioneren van de heer Spiessens in 2010 en 2011 geen eerste feiten zijn in zijn provinciale loopbaan, noch te wijten zijn aan één evaluator die hem anders of strenger zou behandelen dan zijn collega's; dat betrokkene immers de voorbije jaren meermaals formeel is betrokken geweest bij ongunstige dossiers die werden ingeleid door 5 verschillende leidinggevendenden:

- Een tuchtschorsing van 5 dagen in juni 2007 wegens:
 - 1) het systematisch misbruik voor persoonlijke doeleinden van de PC op zijn werkplek, hem door het bestuur ter beschikking gesteld voor beroepsmatig gebruik
 - 2) het zenden, registreren en bekijken van materiaal dat obscene, seksistisch en pornografisch is
 - 3) het feit dat dit misbruik zich voordoet tijdens de werktijd en daarbuiten
- Een tuchtschorsing van 1 week in april 2011 wegens:
 - 1) tot tweemaal toe een directe werkopdracht van de leidinggevende niet uitvoeren
 - 2) niet onmiddellijk starten met werken na inprikken
- Een opgelegde uurregeling van juli 2007 tot en met december 2007 om de goede werking van de dienst te garanderen
- een ongunstige evaluatie voor de periode 2005-2006 die om procedurele redenen door de toezichthoudende overheid werd ongedaan gemaakt, maar mijns inziens inhoudelijk in orde was;

dat dit volgens mij aangeeft dat er veel meer aan de hand is dan een te strenge of andere aanpak van één welbepaalde leidinggevende;

Overwegende dat daar waar meester Van der Mussele erg focust op de procedure, mevrouw Casteleyn dat blijkbaar niet als een probleem ervaart (zij had bijvoorbeeld -terecht overigens- geen bezwaar tegen de aanwezigheid van mevrouw [I.G.] in de evaluatiecommissie van 24 januari jl.); dat mevrouw Casteleyn zich focust op het inhoudelijke; dat zij bijvoorbeeld aanvoert dat de heer Spiessens altijd wil inspringen voor collega's of dat de goede werking van zijn dienst bij hem voorrang heeft; dat ik integendeel vaststel dat betrokkene meestal meer bekommerd is om zijn persoonlijke noden en besognes; dat hij bijvoorbeeld meestal te laat komt op werkvergaderingen, terwijl dit niet goed is voor de werking van zijn dienst; dat hij bijvoorbeeld zelf aangeeft tijdens zijn verhoor door mij op 22 februari 2012, dat hij wegens de druk voor de verzorging van zijn zieke moeder thuis, liever komt werken dan thuis te zitten (zelfs met suikerziekte en hernia); dat dit mij een voorbeeld lijkt van voorrang geven aan persoonlijk noden en niet aan de noden van de dienst;

Overwegende dat mevrouw Casteleyn daarnaast benadrukt dat de heer Spiessens veel goede kanten heeft en hij een vriendelijke persoon is; dat ik niet betwijfel dat de heer Spiessens een vriendelijke persoon is; dat hij ongetwijfeld ook goede kanten heeft, doch deze er blijkbaar niet voor zorgen dat hij op een gunstige manier functioneert op zijn werk, zoals blijkt uit al mijn bovenstaande argumenten;

Overwegende [...] dat betrokkene niet werkt in een vacuüm, maar in een grote organisatie; dat ik het niet meer kan verantwoorden tegenover de

grote meerderheid van de wel goed functionerende provinciepersoneelsleden, dat betrokkene wegkomt met zijn negatieve werkhouding en onaangepast gedrag;

Overwegende dat ik, gelet op al het voorgaande, niet anders kan dan mij aansluiten bij de mening van zijn evaluatoren; dat zijn functioneren al 2 jaar ondermaats is en een mentaliteitswijziging er niet inziet vermits betrokkene niet inziet dat hij niet goed functioneert; dat hij blijft focussen op onbelangrijke details; dat ook de evaluatiecommissie tot de conclusie komt dat er geen beterschap meer valt te verwachten vermits een lid van de evaluatiecommissie (zie verslag van 24 januari jl.) -niet tegengesproken door een ander lid- immers concludeert dat het niet meer te 'repareren' valt; dat tenslotte ook meester Van der Mussele vraagt om betrokkene uit de organisatie te verwijderen, weliswaar via een vroegtijdige pensionering; dat ik hieruit afleidt dat ook deze raadsman twijfels heeft over de verdere tewerkstelling van de heer Spiessens; dat de piste van de vervroegde pensionering hier echter niet kan bewandeld worden omdat we ten eerste in een evaluatietraject zitten dat correct moet worden afgehandeld tot het einde en ten tweede dat de heer Spiessens niet aan de voorwaarden voldoet van vervroegde pensionering, zelfs niet op termijn (hij is niet ziek thuis en heeft nog meer dan 500 ziektekredietdagen);

Overwegende dat ik uit al het voorgaande concludeer dat het ontslag van de heer Spiessens de enige juiste maatregel is; dat een ontslag een zware maatregel is; dat het eventueel mogelijk is dat betrokkene op de arbeidsmarkt moeite zal ondervinden met het vinden van een nieuwe job; dat hij echter gedurende zijn opzeggingstermijn mag rekenen op de professionele sociale begeleiding van onze maatschappelijk assistenten die hem zullen bijstaan met raad en daad in zijn zoektocht naar een meer gepaste job; dat het bestuur hem tevens een outplacement-procedure aanbiedt."

15. In de beslissing beargumenteert de provinciegriffier uitvoerig dat de vaststellingen van evaluator J. S. objectief zijn en na grondige overweging gedaan, dat de evaluator speciaal opgeleid is en begeleid werd, en dat er "veel meer aan de hand is dan een te strenge of andere aanpak van één welbepaalde leidinggevende".

In plaats van er concreet op in te gaan, negeert verzoeker die argumentatie en plaatst hij er zijn zienswijze tegenover dat J. S. "al het mogelijke deed om de negatieve aspecten uit te vergroten en de positieve kanten van verzoeker te minimaliseren" en dat de evaluatie zelfs een "‘persoonlijke’ afrekening" vanwege J. S. zou zijn. Hij toont daarmee evenwel niet aan dat de argumentatie van de provinciegriffier op enigerlei wijze onjuist zou zijn of de grenzen van de redelijkheid te buiten gaan.

Niet onterecht, overigens, wijst de verwerende partij er in de memorie van antwoord op dat er ook nog een tweede evaluator was, die de conclusies omtrent verzoekers ongunstige evaluatie deelde.

16. Wat het beweerde gebrek aan passende begeleidingsmaatregelen van verzoeker en aan een constructief opvolgtraject betreft, verwijst de provinciegriffier in zijn beslissing van 24 februari 2012 naar “niet minder dan 4 formele functioneringsgesprekken” en naar de eigen houding van verzoeker die “geen verantwoordelijkheid neemt voor zijn loopbaan” en “slechts passief afwacht”.

Dit sluit aan bij wat de provinciegriffier al overwoog, in zijn voorstel van 2 februari 2012 om verzoeker te ontslaan, met betrekking tot “de passende maatregelen die werden genomen voor de verbetering van de wijze van functioneren van betrokkene”:

“dat in 2011 vier grondige en formele functioneringsgesprekken plaatsvonden waarin zijn tekortkomingen gedetailleerd werden toegelicht en hem door zijn eerste evaluator gevraagd werd ze aan te pakken; dat de eerste evaluator naast deze formele functioneringsgesprekken in 2011 voortdurend via gesprekken en praktische hulp getracht heeft zijn functioneren te verbeteren; dat hij naar de arbeidsgeneesheer is gestuurd; dat hem tevergeefs meermaals gevraagd is om langs te gaan bij de sociale dienst; dat zijn evaluator hem tevergeefs gevraagd heeft om opleidingen te volgen die zijn functioneren ten goede zouden kunnen komen; [...]”

Een en ander wordt door verzoeker niet wezenlijk tegengesproken of ontkracht. Wat de zogenaamde afwezigheid van *feedback* op verzoekers replieken in 2011 aangaat, neemt de Raad van State met de verwerende partij in de memorie van antwoord aan dat dit feitelijk onjuist voorkomt, gelet op de veelvuldige gesprekken van J. S. met verzoeker, zowel in als buiten de formele functionerings- en evaluatiecyclus.

17. Dat zelfs niet eens is overwogen of verzoeker, na twee keer ongunstig geëvalueerd te zijn, kon worden herplaatst in een functie van dezelfde

rang, mist feitelijke grond. In dat verband overwoog immers de provinciegriffier in zijn meer vermelde voorstel van 2 februari 2012:

“Overwegende dat ik namelijk geen herplaatsing overweeg omdat ik meen dat dit geen zin heeft; dat betrokkene immers alle kansen om zich te herpakken in de loop der jaren heeft opgebruikt;

Overwegende ten eerste dat zijn loopbaan bij de provincie zeer veel overplaatsingen bevat en dat een korte mondelinge bevraging bij diverse departementen van het bestuur mij leerde dat er weinig animo is om de heer Spiessens ergens anders bij de provincie te werk te stellen, juist vanwege het niet naar behoren functioneren tot op heden en de reputatie die hij met zich meedraagt;

Overwegende ten tweede dat de heer Spiessens naast zijn slecht functioneren ook nog twee zware tuchtsancties gekregen heeft in 2007 en in 2011; dat deze laatste tuchtsanctie nog niet eens is geroyeerd; dat dit aantoonde dat hij geenszins een modelambtenaar is.”

Verzoeker brengt tegen deze redengeving niets in.

18. Verzoeker doet niet aannemen dat de verwerende partij zich op een onvolledig of anderszins gebrekkig dossier heeft gebaseerd, noch dat zij een “apathische houding” aan de dag zou hebben gelegd waardoor zij de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden en verzoeker in zijn verwachtingen werd bedrogen. Hij kan er in zijn verzoekschrift niet van overtuigen dat de motieven van de provinciegriffier niet de toets aan de in het middel aangevoerde rechtsregels doorstaan.

19. Voor het eerst in de memorie van wederantwoord brengt verzoeker ter sprake dat de zeer grondige en uitgebreide 21-bladzijdenlange commentaar die hij in het kader van zijn tweede ongunstige evaluatie zou hebben gegeven (nieuw stuk 16), onbeantwoord is gebleven.

Het gaat om een nieuwe grief die te laat is om ontvankelijk te zijn.

20. Ook het derde middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig maart 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust.